

йоще въ Килифарево. Като ги докараха въ Търново наченаха да ги испитватъ. Слугата на М. Стоенчовъ, въ испитътъ си откри съ какъвъ растворъ прочели написаното писмо съ бѣло мастило, и издаде че, Г. Николовъ го е донесълъ, а той исказа, че Нено го е проводилъ съ писмото и хванатийтъ револвертъ въ него, който бѣше взелъ отъ Чавдаровъ, исподѣда, че е билъ на Нено. Слѣдъ заминуванието на пратеннийтъ за Лѣсковецъ, въ Сливенъ пристигнаха: Иванъ зографина и другарьтъ му съ писмо пратено отъ Бенковски и Икономовъ. Ето съдържанието му до колкото се помни:

До Б. Р. К. III. Окрѣгъ.

„Деньтъ за всеобщото възстание не можа да се опрѣдѣли, защото се очакваше споразумѣние отъ всичкитѣ комитети. Тукашното ни прѣготовление като се видѣ, че е изложено на прѣдателство, то ний подигамо възстание, като извѣстяваме да побързате и вий. Старайте се да възстанете изведнажъ, щото турската сила да се неструна само къмъ едни мѣста. Дерзайте напредъ и юнашки да се боримъ за освобождението на отечеството си и да докажемъ на Турцитѣ, че знаемъ да иремъ за свободата. Напредъ Богъ да ни е напомощъ.“

Пратенното писмо повлия много на членове^{та} на комитетътъ. Окружени отъ това извѣстие, показаха голѣмо усърдие за прѣготовлението на бунтъ. Въ тогавашнийтъ мъчни обстоятелства, всѣкой забрави страхъ и работа, а се трудеше отъ гола душа да се сдобие: съ коршуми, царвули, навои, кожуси, калпади даже и съ гербъ отъ левъ отпечатанъ на желта тенекия. Всичкитѣ дѣйци, очакваха съ голѣмо нетърпѣние за да се рѣши съдбата на тукашното възстание, като търпѣха лишения